

ಜಿನ್ನಾಜಿತ್ತಾಯಿಗಳು ಉಂಟಾಗುವಾಗ

ಭ್ರಾಂತಿಗೊಳ್ಳಿರು

(15:1-18)

ನಾನು ಜಿನ್ನಾಜಿತ್ತಾಯಿಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟೆ ಹಡುವದಿಲ್ಲ. ವಾದ ಬಿಬಾದವನ್ನಾಗಣ ಮತ್ತು ಏರು ಧಸಿಯನ್ನಾಗಳ ನಾನು ಇಷ್ಟೆ ಹಡುವದಿಲ್ಲ. ಬಬ್ಬನು ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಕುಲತು ಅನಂತೋಽವಾಗುವುದನ್ನು ಕೂಡ ನಾನು ತಾತ್ತಲಾರೆ. ಕೆಲವು ಆತ್ಮಗಳಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸುವ ಕೆಷ್ಟತನಹನ್ನು ಹಾಗೂ ಸಣ್ಣತನಹನ್ನು ನಾನು ಸಿರಾಕೆಲನುವೆನು. ಜಿನ್ನಾಜಿತ್ತಾಯಿವು ಅನಾ ರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯಾ, ಜಿನ್ನಾಜಿತ್ತಾಯಿವು ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಕಾರ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ - ಮತ್ತು ದೇವಜನರಿಳಿಯಾ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ (ಮತ್ತಾಯ 10:34-36; ಲಾಕ 12:51-53; 1 ಕ್ರಿಸ್ತಾಂಥ 11:18, 19). ಅಪ್ಪೊನ್ನಲರ ಶೃಂತಿಗಳು 15ರಳ್ಳಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಎರಡು ಬಿಶಿಂಜ ಜಿನ್ನಾಜಿತ್ತಾಯಿಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತೇವೆ: ಪಜನ 1 ಲಂಡ 35 ರವರೆಗೆ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಕುಲತ ಜಿನ್ನಾಜಿತ್ತಾಯಿವನ್ನು; 36ಲಂಡ 41ರವರೆಗೆ, ವ್ಯಾತ್ಯಾಸವುಳ್ಳ ಅಜಿತ್ತಾಯಿಗಳನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಚೊಲಲನೆಯ ಜಿನ್ನಾಜಿತ್ತಾಯಿ ನಭೆಗೆ ನಂಬಂದ ಹೆಚ್ಚಿಂದು¹ ಎರಡನೆಯಿದು ಇಬ್ಬರು ಕೈಸ್ತರ ನಡುವೆ ಉಂಟಾಗಿದ್ದು, “ನಭೆಯಲ್ಲ ಜಿನ್ನಾಜಿತ್ತಾಯಿ ಉಂಟಾಗ ಬಹುದೇ?” ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, “ಅದು ನಂಭವಿಸುವಾಗ, ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವೆಷ್ಟು?” ಎಂಬುಂದೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮೆ ಹಿಂದಿನ ಹಾರದಲ್ಲಿ 15:1-31ರ ಅಹಾಯದ ಬಿಜಾರವನ್ನು ನಾವು ಜ್ಞಾನಿಸಿದೆವು. ಈ ಹಾರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮುಂದಿನದರಲ್ಲಿ ನಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಜಿನ್ನಾಜಿತ್ತಾಯಿವನ್ನು ಹೊಲ ಮತ್ತು ಇತರರು ಬಗ್ಗೆ ಹಲಸಿದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ.² ನಂತರ 15ರ ಕಡೆ ವಜನವನ್ನು ನೋಡಿ, ಇಬ್ಬರು ಕೈಸ್ತರ ನಡುವೆ ಉಂಟಾದ ಗೊಂಡಲವನ್ನು ಹಲಹಲಸಿದ ವಿಷಯವನ್ನು ಜ್ಞಾನೋಳಿ.

ಅದು ಕನಗೆ ತಾನೇ ಜರಿಖಾರವಾಗುವದೂಾ? (15:1, 2)

ಕೆಲವರು, ಜಿನ್ನಾಜಿತ್ತಾಯಿಗಳನ್ನು “ಲುದಾಸೀನ” ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಹಲಕಲನುತ್ತಾರೆ, ಅಥವಾ ಜಿನ್ನಾಜಿತ್ತಾಯಿಗಳು ಉದ್ಭವಿಸಿಲೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವರು. ನಲಕೆಗಾರರು ಇದನ್ನು “ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಕ್ರಮ” ಎಂದು ಹೇಳುವರು. ಈ ಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಆಸುವದನು, ಯಾವುದೇ ಬಿಧಾವಾದ ಗೊರವವನ್ನಾಗೆ ಹಡೆಯುವದು ಅನಾದ್ಯ. ಈ ಬಿಷಯವು ಗೊಂಡಲವನ್ನು ಶಮಾನ ಮಾಡುವದು, ಬಿರಜ ಯೆರಾನಲೆಬಿಸಿಂದ ಸುಳ್ಳಿ ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಬಂದಾಗ (ಪಜನ 1), ಹೊಲ ಬಾನ್‌ಬರು ಅವರ ಅಜಿತ್ತಾಯಿವನ್ನು ಉದಾಸೀನ ಮಾಡೆ, ಅದನ್ನು ಬಗೆಹಲನಲು ಮುಂದಾದರು (ಪಜನ 2). ನಭೆಯಲ್ಲಾಗುವ ಜಿನ್ನಾಜಿತ್ತಾಯಿಗಳನ್ನು ಬೀಂಗನೆ ಅಥವಾ ನಂತರವಾದರೂ ಹಲಕಲಸಲೇಬೇಕು.³

ಕೆಲವರು ಆ ನಮನ್ಯೇಯಿಂದ ಹಿಂಜಲಿಯಾದ ಅತಿ ನೂಕ್ಕಾವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ನಮನ್ಯೇ ಇಯವ ನಭೆಯಿಂದ ಕೆಲವರು ಹಿಂಜಲಿದು ಹೋಗುವ ಸಿಧಾರ್ಥ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. “ನನ್ನ ನಭೆಯಲ್ಲ ನಮನ್ಯೇ ಉಂಟಾದಾಗ” ನಭೆಯ ಅನೇಕ ನದನ್ಯರು ನಭೆಗೆ

ಹೊಳೆನುವದನ್ನೇ ಜಟ್ಟು ಜಟ್ಟಿದ್ದರು. “ಅದರೆ ಅಂತಿಯೋಳ್ಕು ನಭೀಯಲ್ಲಿನ ಜನರಿಣಿ ಆ ನಭೀಯಲ್ಲಿಗೊಂಡಲಗಳು ಇರುವದಲಿಂದ, ನಾನು ನಭೀಯನ್ನು ಜಟ್ಟು ಹೊಳೆನ್ನುತ್ತೇನೆ!” ಎಂದು ಯಾರೂ ನಹ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ನೂಜನೆಯನ್ನು ನೇಡುತ್ತೇವೆ. ನಭೀಯ ಇನ್ನಾಜಿಹಾಯಿಗಳನ್ನು ಶೆಮನು ಮಾಡುವ ಹೇಳಲು, ಇನ್ನಾಜಿಹಾಯಿಗಳ ಕುಲತು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರುವ ಮನೋಭಾವದ ಕುಲತು ಅಲೋಚಿಸುತ್ತಾಣ. ನಮಸ್ಕರಿಗಳನ್ನು ಯಾರೂ ಇಷ್ಟು ಹಡುವದಿಲ್ಲ,⁴ ಆದರೆ ಅದು ನಮ್ಮ ನಭೀಗಳಲ್ಲ ಉದ್ಘಾಟಿಸುವಾಗ ನಾವು ಅದನ್ನು ಹಲಹಲಿಸಲು ನಹಕೆಲಿನಬೇಕೇ, ಬಿನಃ ಅದಲಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರು.

ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಾಡುವಷಾ ವ್ಯಾಘಾವೇ? (15:2)

ನಭೀಯ ಇನ್ನಾಜಿಹಾಯಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವಂದಿಸುವಾಗ, ಆ ಇನ್ನಾಜಿಹಾಯಿದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ತಿಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದು ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಕುಲತು ಗೊಂಡಲವೇ? (ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಾಗಳು 15ರಲ್ಲಿರುವಂತೆ), ಅಥವಾ ಒಬ್ಬರ ವ್ಯಯಕ್ಕಿಂತ ವ್ಯಾಘಾಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವೇ? (ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಾಗಳು ರೆಂತೆ)? ನಭೀಗಳಲ್ಲ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ವಾದಗಳು ಅಪರಾಹವಾಗಿದ್ದರು, ಅಗಾಗ್ಗೆ ಅಪ್ರೋನ್ತ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಆಗ ಯಾದನ ಎಜ್ಜಿಲಕೆಯ ಮಾತನಾಡು ಅಗ್ರವಾಹಿಯತ್ವದೆ: “ದೇವಜನಲಿಗೆ ಶಾಶ್ವತವಾಹಿಯವಂತೆ ಒಂದೇ ನಾಲ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿಟ್ಟೆ ನಂಜಕೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ” (ಯೂದ 3). ಈ ಕಾರಣದಿಂದ, “ಅವಲಿಗೂ ಹೊಲ ಬಾನೆಂಬಲಿಗೂ ಭೇದವೂ, ಮಹಾಾಚಾದ ವಿಚಾದವೂ ಉಂಟಾದವು” (ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಾಗಳು 15:2).

ಹೇಗೆ ನಾನು ನಲಹ ನಿಡಲು ಹೊದೆದ ಕೆಲವು ನಭೀಗಳಲ್ಲ ಉಂಟಾಗಿದ್ದ ಇನ್ನಾಜಿಹಾಯಿಗಳು, ಸಿಯಮಾಗಳ ಕುಲತು ಉಂಟಾಗಬೇ, ವ್ಯಕ್ತಿಗತವಾದ ಇನ್ನಾಜಿಹಾಯಿಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಕಾಯಂಗಳ ಯಾವ ಕ್ರಮದಲ್ಲ ನಡೆಯಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲ ವಾದಗಳು ತಲೆದೊಳುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ನಾಲ ತನ್ನನ್ನು (ತಪ್ಪಾಗಿ ಅಥವಾ ನಲಯಾಗಿ) ನಲಯಾದ ವಿಧದಲ್ಲ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಬಾಗಿದೆಯಂದು ಕೆಲವರು ಅಲೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಪ್ಪಾಗಳನ್ನು ವಾಕ್ಯದ ಮೂಲಕ ಹಲಹಲಸಿಕೊಳ್ಳಬಾಗಿ⁵ ಇದರಲ್ಲ ಕೆಲವು ಜನರು ಮಾತ್ರ ನೇರಳೆಂಡಿರುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ವಾದ ಮಾಡುವಂತೆ ಜನರ ಕಡೆಯಲ್ಲ ನಭೀಯಲ್ಲಿನ ಅಧಿಕ ಜನರು ನೇರಳೆಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ನಭೀಗಳಲ್ಲ ಉಂಟಾಗುವ ವಿವಾದಿಗಳಲ್ಲ ನೇರಳೆಂಡು ಗೊಂಡಲಪುಂಟುಮಾಡುವವರು. ದೇವರು ದೈತ್ಯಿನುವ ಹಣ್ಣಿಯಲ್ಲಿರುವ ನಂಗತಿಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದೇನೆಂದರೆ “ಒಡುಹಣಿದವರಲ್ಲ ಜಿಗಿಂಗಳನ್ನು ಜತ್ತುಪವನು” (ಜ್ಞಾನೋಳ್ಕಿ 6:16, 19).⁶

ಒಂದು ವೇಳೆ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಸಿಯಮಾಗಳ ಕುಲತಾಗಿದ್ದರೆ, ನಾವು ಹೊಲನ ನಿದರ್ಶನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕೇ ಬಿನಃ ಅಪ್ರೋನ್ತಗಳಿಗೆ ನಾವು ಒಂದು ಗಳಿಗೆ ಹೊತ್ತಾರೂ ನಮ್ಮೆತಿನಬಾರದು (ಗ್ರಂಥ 2:5). ಇನ್ನೊಂದು ಬಿಧದಲ್ಲ, ಒಬ್ಬಲಿಗೆ ಮನಸೋಽ ಯಿವಂತ ಅಥವಾ ಬುದ್ಧಿಪಾದ ಹೇಳುವಂತೆ ಅಭಿಹಾಯ ಉಂಟಾಗಿದ್ದರೆ, “ಆದುದಿಂದ ನಾವು ನಮಾಧಾನಕ್ಕೂ ಪರಸ್ಪರ ಭಕ್ತಿಪ್ರದಿಗ್ಳಾ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುವವರಗಳನ್ನು ನಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಣಾ” (ರೋಮಾತ್ಮರ 14:19). ನಮ್ಮೆಲ್ಲರುವ ಅಹಂಕ್ರಾಂತಿ ಜಟ್ಟು ಇತರರ ಬುದ್ಧಿವಾದಕ್ಕೂ ಒಂದಾಗಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಅಜಿಹಾಯ ಹಾಗೂ ಯೋಜನೆಗಳಗಿಂತಲೂ, ನಭೀಯ ನಮಾಧಾನ ಬಿಕ್ರಮತ್ವ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿರುತ್ತದೆ. (ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಾಗಳು 20:28) ಏಕೆಂದರೆ ನಭೀಗಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಮರಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ.

ನಾಯವನ್ನು ಹೊಮೆದು ವಿಹಿತವೇ? (15:2)

ಅಂತಿಯೋಕ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನಾಗಿತ್ತಾಯ ಉಂಟಾಗುವಾಗ, “ಇದರ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಹೋದರರು ಹೊಲ ಬಾನ್‌ಬರನ್ನು ತಮ್ಮುಲ್ಲ ಬೇರೆ ಕೆಲವರನ್ನು ಯೆರೂನೆಂಬಿನಾಲ್ಲಿದ್ದ ಅಪೋಸ್ತಲರ ಮತ್ತು ಸಭೆಯ ಹಿಂತಿರ ಬಳಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಸೇಬಿಸಿರು” (ಪಜನ 2). ಈ ನನ್ನವೆಂಬವು ಶಾಸ್ತ್ರದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಪ್ರೀಲತರಾದ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು (ಅಪೋಸ್ತಲರ) ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತು. ಅಂತಿಯೋಕ್ಯದ ನಹೋದರರು ಯೆರೂನೆಂಬಿನಾಲ್ಲಿದ್ದ ಅಪೋಸ್ತಲರ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಬಯಸಿದರು ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ ನಮಾನರಾಗಿದ್ದರು. ಹೇಗೂ, ಈ ವಾಕ್ಯ ಭಾಗದಿಂದ ನಮಾನ್ಯವಾದ ನಿಯಮವನ್ನು ನಾನು ತಿಜಿಸುತ್ತಿರುವದಿಲ್ಲ; ಯಾಕಂದರೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಭೆಗಳ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತೇನೆ.⁷ ಕೆಲವು ನಾಲ್ಕಿ ಇತರೇ ಸಭೆಯ ನಾಯಕರನ್ನು ನಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಕರೆತರುವದು ಯೋಣ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಮಯೋಚವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ನಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ದೇವ ಭಕ್ತರ ನಲಹೆಯನ್ನು ಹಡೆಯ ಅವರ ತಿಮಾನವನ್ನು ಗೌರವಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಹರ್ಡ್‌ಕ್ಲಾಸ್‌ವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾನು ಆಸ್ತ್ರೇಲಿಯದಲ್ಲಿರುವಾಗಿ ನನ್ನ ನಹೋದರನೆಂದಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕುಲತು ನಮ್ಮನ್ನು ನಂಧಿಸಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ನಹೋದರನ ನಲಹೆಯನ್ನು ಆ ನಂದಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕಾಗಿನಾಗಿ ನೇರವಾಗಿ ಹಡೆದ್ದು. ಸಭಾಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ಇತರೇ ಸಭೆಯಿಂದ ಬಂದ ಗೌರವಾಸ್ತ್ವ ನಹೋದರನು ನಮ್ಮಿಲ್ಲದ್ದ ಇನ್ನಾಗಿತ್ತಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರೆ ಹಲಿಸಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ಸೋಣಿದ್ದೇನೆ. ಸಂದರ್ಶಿಸುವ ನಹೋದರನು ತನಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಇಲ್ಲದೆಯಿದ್ದರೂ, ಆ ಹಲಸ್ತಿತಿಯಲ್ಲ ಇನ್ನಾಗಿತ್ತಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ನೇರಿಲುವವರಲಿಗಂತಲೂ ಅವನು ಉತ್ತಮವಾದ ಹಲಹಾರವನ್ನು ಸಿಂಡಬಹುದು.⁸

ಹೊರಗಿನ ನಹಾಯವನ್ನು ಹಡೆಯಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಹಡೆಯಬಾರದೇ ಎಂಬ ನಮಯವನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಲಾರೆನು. ಸಭೆಯ ಇನ್ನಾಗಿತ್ತಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಲಹಲನಲು ನಿಂತು ಉತ್ತಮವಾದ ತಯತ್ವವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾಗ್ನ್ಯ ಅದನ್ನು ಹಲಹಾರ ಮಾಡಲು ನಾದ್ಯವಾಗಿದೆ ಇದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ನಹಾಯವನ್ನು ಹಡೆಯಲು ಹಿಂಜಲಯಬಾರರೆಂದು ನಾನು ನರಭವಾಗಿ ಉತ್ತೇಜಣುತ್ತೇನೆ.

ಅಪೋಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 15ರಿಳ್ಳಿ ಸಭಾಸಂಭಂಡನೆಯ ನಮಸ್ಯಗಳನ್ನು ಹಲಹಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಇತರ ಸಭಾಸಂಭಂಡಗಳ ನಹಾಯವನ್ನು ಕೋರಬೇಕೆಂಬ ವಿಜಾರವನ್ನು ಒಂದು ನಿಂಬಾಯವನೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವದಿಲ್ಲ. ನಂಭ ನಂಭಗಳ ತಮ್ಮ ನಂಭಾಳೆಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ತಾಡಿ ಬರುವಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಪೋಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 15ರ ಪ್ರಕಾರ ನಿಂಬಾಯವನುತ್ತಾರೆ. ಕಾಗ್ಯಾಂತರ ಸಭೆಯದರು ತಮ್ಮ ಯೆರೂನೆಂಬಿನ ನೇರಿಲಬರೇಣವನ್ನು “the first Ecumenical Council” ಎಂದು ಕರೆಯಿವರು. ಹೇಗೂ, ಅಪೋಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 15ರ ನನ್ನವೆಂಬವು ನಭೆಗಳ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮೇಳಿಸಿಕೊಂಡು ಸಭಾ ವಿಷಯಗಳ ಕುಲತು ಮತ್ತು ಜಲಾಯಾನುವದಕ್ಕೆ ನಾವು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ವರ್ಷಾರ್ಥಿ ಅದರ ಬದಲಾಗಿ ಒಂದು ಸಭೆಯ ಮನುಷ್ಯರು ಇನ್ನೊಂದು ಸಭೆಗೆ ಹೋದರು. ನಂಭನಂಭಗಳ ಬರಹಗಾರರು ನಹ ಇದು ಸಭೆಯ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಮ್ಮೇಳಿನ ಅಥವಾ ಕೂಟವೆಂದು ತಿಜದುಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ:

ಅಲ್ಲ ತಾಡಿಬಂದದ್ದು “ಸಭಾಪರಿಷತ್ತು” ಅಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಂಭನೆಯ ವಿಜಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಭೆಗಳ ಸ್ವ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಹಣ್ಣಿಯತ್ತೇ.⁹

ಯೆರೂನೆಂಬಿನ ನಮ್ಮೇಳನವು ಸಭೆಯ ನಮಾನ್ಯ ನಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ನಂಭೀಕರಿಸಿದ್ದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಾಗಲ, ಅದರ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಾಗಲ ಅಥವಾ ಅದರ ಧ್ಯೇಯಗಳಿಗೆ ಈ ನಂಭಂಭವನ್ನು ನಿಂಬಾಯವದಿಲ್ಲ. ಇದು ನೇಮತಕೊಂಡ

ಹೃತಿಸಿದಿಗಳ ನಮ್ಮೇಂದುವಾಗಿರದೇ ಅಂತಯೋಕ್ಯ ಸಭೆಯಂದ ಕಣಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಜನರನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವಂದ ಯೇರಳನೆಂಬಿನ ಶ್ರಾಂಕ ಸಭೆಯಾಗಿತ್ತು¹⁰

ನಾನು ನನ್ನ ಹೆಮ್ಮೆಯನ್ನು ನುಂದಿಷಟ್ಟು ದೊಡ್ಡವನಾಗಿರುವೆನೋ? (15:2, 3)

ಅಹಂಕಾರದ ಕುಲತು ಈಗಾಗಲೇ ನಾನು ತಿಜಸಿರುವೆನು, ಪುನಃ ಈ ಸಲಹೆಯನ್ನು ತಿಜನುವದು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ: ಅಗತ್ಯವಿದ್ವರೆ ಸಿನು ನಿನ್ನ ಹೆಮ್ಮೆಯನ್ನು ನುಂಗಿಕೊಳ್ಳುವದು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದವನ ಕುಲತು ಒಂದು ಸಿದ್ಧಾನ್ವಯನ್ನು ಇಲ್ಲ ಸಿಲಂಗಾಗಿದೆ. ಅಂತಯೋಕ್ಯ ಸಭೆಯವರು ತಮ್ಮ ನಮನ್ಯೇಯ ಕುಲತು ಯೇರಳನೆಂಬ ಮಿನ ನಾಯಕರ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಜನರನ್ನು ಕಣಹಿಸುವ ನಿಣಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿದರು (ಪಜನ 2). ಇದು ಹೌಲಸಿಗೆ ನಾಜಿಕೆ ಉಂಟುಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಯಾಕಂದರೆ ಈ ವಿಷಯದ ಕುಲತು ಯೇರಳನೆಂಬಿನಲ್ಲ ಮಾತನಾಡುವಷ್ಟು ಅಹಂತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಅಪೋಸ್ತಲನು ಅವನಾಗಿದ್ದನು. ನಂತರ ಅವನು ಯೇರಳನೆಂಬಿಗೆ ಹೋದಾಗ, ಮಾಸಿಷ್ಟೇನಿಸಿಕೊಂಡವರು ನನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಒಳ್ಳಿದರೇ ಹೊರತು ನನಗೇನೂ ಕಲಣಲಾಲ್ಲ ಅಂದನು (ಗ್ರಿಂತ್ಯ 1:17; 2:6). ಹಾಗಿದ್ದರೆ, ಯೇರಳನೆಂಬಿಗೆ ಹೋಗುವದಕ್ಕೆ ಹೌಲನು ಏಕೆ ನಮ್ಮಿತಿಸಿದನು? ಗ್ರಿಂತ್ಯ 2:2ರಲ್ಲ, “ಅವನು ದೈತ ತ್ರೀರಣೆಗೆ ಅನುನಾರಾಗಿ ಹೋದೇನು.” ಯಾವುದು ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಅಥವಾ ಬಕಚುತಕ್ಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿ ಯೇರಳನೆಂಬಿಗೆ ಆ ಅಪೋಸ್ತಲರನು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ದೇವರು ತಿಜಿದ್ವಿನು ಮತ್ತು ಅಂತಯೋಕ್ಯದ ಸಹೋದರ ನಹ ಅವನಿಗೆ ಕೆಳಿಕೊಂಡಾಗ, ಅದನ್ನು ಹೌಲನು ಮಾಡಿದನು (ಅಪೋಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 15:3). ಒಬ್ಬ ದೋಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನು ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು, ಜ್ಞಾನೋಳತ್ತಿ 16:18 ತಿಜನುವಂತೆ “ಗರವದಿಂದ ಭಂಗ” ಅನೇಕ ನಾಲ್ಕಿ, ಗರವವು ನಭೆಯಲ್ಲ ನಾಶವನ್ನಂತು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಗರವನ್ನು ನುಂಗಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ದೋಡ್ಡವರಾಗಿ.

ಈ ವಿಷಯದ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡಲು ನಾನು ಸಿದ್ಧಿಸಿರುವೆನೋ? (15:3-5)

ಇನ್ನಾಳಿತ್ತಾಯಿಗಳ ನಮಯದಲ್ಲ “ಅದನ್ನು ತಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವವನು!” ಕುಲತು ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಸಿದ್ಧಾನ್ವಯಿದೆ, ಅವರು ಆ ವಿಷಯದ ಕುಲತು ಮಾತನಾಡಲು ಹಿಂಜಲಿಯುವರು. ಅದರೆ ಹೌಲ ಬಾನ್ಯಬರಲ್ಲ ಈ ಕೊರತೆ ಇರಲಾಲ್ಲ.

ಸಭೆಯವರ ಅವರನ್ನು ನಾಗರಿಕಾಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ¹¹ ಅವರು ಹೊಯಿಸಿಕೆ ನಮಯಾಗ ಸೀಮೆಗಳನ್ನು ಹಾದು ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಅನ್ಯಜನರು ಕರೆನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಕೊಂಡ ನಂಗತಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಸಹೋದರಿಗೆ¹² ಬಿವರವಾಗಿ ಹೇಳ ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನು ಬಳಜವಾಗಿ ನಂತೋಳಷಪಡಿಸಿದರು. ಅವರು ಯೇರಳನೆಂಬಿಗೆ¹³ ಒಂದು ಮೇಲೆ ನಭೆಯವರೂ ಅಪೋಸ್ತಲರೂ ಸಭೆಯ ಹಿಲಯರೂ¹⁴ ಅವರನ್ನು ಸೆಲಸಿಕೊಂಡಾಗ ದೇವರು ತಮ್ಮಾಂದಿಗಿಧ್ವ ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವಲಗೆ ತಿಜಿಸಿದರು (ಪಜನಗಳ 3, 4).

ಹೌಲ ಬಾನ್ಯಬರ ತಮ್ಮಲ್ಲ ಆದ ಕಾರ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವರದಿ ನಿಂಡುವ ತತ್ತ್ವಕ್ಕೆಯ ನಮ್ಮೇಂದುವಾಗಿತ್ತು - ಈ ನಮಯದಲ್ಲ ಮಾತನಾಡಲು ಯಾದಾಯದವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪನಾಗಿತ್ತು (ಪಜನ 5).

ನಮನ್ಯೇಯ ಕುಲತು ಮಾತನಾಡುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಹೌಲ ಬಾನ್ಯಬರ ಹೊಂದಿದ್ದರು ಗ್ರಿಂತ್ಯ 2. ಅಪೋಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 15ರ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಹೇಳುವದಾದರೆ, ಪಜನ 5ರ ಬಹಿರಂಗ ಕಾಟ ಹಾಗೂ ವಜನ 6 ಲಂದ 29ರಲ್ಲಿರುವ ಬಹಿರಂಗ ಕಾಟದ ನಡುವೆ,

ಹೊಲ ಬಾನ್‌ಬರು ಯೆರೂನಲೀಂಬಿನೆ ಸಭಾ ನಾಯಕರನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ನಂಧಿಸಿದ್ದರು. ಅವರು ಸ್ಪತಂತ್ರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಿಲಂದ, ಅವರಿಳ್ಳ ಹೊಂದಾಟಿಕೆಯ ಅಭಿಷ್ಠಾಯ ಉಂಬಾಗಿತ್ತು (ಪ್ರೇತರಾದ ಮನುಷ್ಯನು ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಕುಲತು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈ ಲೀತಿ ಆಗುವಂತೆ). ನಂತರ, "... ಯಾಕೋಬ ಕೇಫ, ಯೋಹಾನರು, ... ಅನ್ಯೂದ್ದೀ ನೃತ್ಯಯ ಬಲಗೈಯನ್ನು ಜಾಚಿದರು ..." (ಗಲಾತ್ಯ 2:9). ಸಭೆಯಲ್ಲ ಸಮಾದಾನವನ್ನು ಪುನರ್ನಾಷಿಸಲು ಅವರು ಮಂದಾಗಿದ್ದರು ಯಾಕೆಂದರೆ ಸ್ಪತಂತ್ರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಲು ಹೊಲ ಬಾನ್‌ಬರು ಜಿತ್ತಿಸಿದ್ದರು.

ನಕ್ತಲ ಸಮನ್ಯೇಯನ್ನು ಜರ್ಜೆಯ ಮೂಲಕವೇ ಹಲಹಲಿನಲು ನಾಧ್ಯ: ಇಲ್ಲ ಆದರೆ ಒಂದು ನಂಗತಿ ದೃಢವಾಗಿದೆ. ಬಿಬಿಧ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಎರಡೂ ಕಡೆಯಿಂದ ಜರ್ಜೆಸಿ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಹೋದರನೊಂದಿಗೆ ಇನ್ನಾಜಿಷ್ಟಾಯವಾಗುವಾಗ, ಅವನೊಂದಿಗೆ ಮುಖ ಮುಖಯಾಗಿ ಕಂತುಕೊಂಡು ಜರ್ಜೆಸಿ.

ನಾನು ಅಲಂಪಡನ್ನು ಕಲಿತುಪೆನೋಃ? (15:6, 7)

ಇನ್ನಾಜಿಷ್ಟಾಯವನ್ನು ತೃತ್ಯಿಕರವಾಗಿ ಶಮನ ಮಾಡಲು, ಎರಡನೆಯ ಬಹಿರಂಗ ಸಭೆಯನ್ನು ನಡೆಸಲಾಯಿತು: “ಅಶ್ವೋನ್ತಲರೂ ನಭೀಯ ಹಿಲಿಯರೂ ಈ ಬಿಷಯವನ್ನು ಕುಲತು ಆಲೋಚಿಸುವದಕ್ಕೆ ಕೂಡಿ ಬಂದರು” (ವಜನ 6). ತರುವಾಯ, “ಸರಣಬೆಯಾ” ನೇಲ ಬಂದರು (ವಜನ 22; ನೋಡಿಲ ನಹ ವಜನ 12). ವಜನ 7ರಿಂದ “ಬಹು ವಿವಾದಪು ನಡೆದ ಮೇಲೆ ಹೇತುನು ಎದ್ದು ಸಿಂತು ಅವಲಿಗೆ ...” “ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಲು ದುಡುಕಬೇಡಿಲಿ” ಅಂದನು.¹⁵ ಹೇತುನು ಅಧಿಕೃತ ಮಾತುಗಳಿಗಿಂತ ಹೊದಲು, ಹೊಲ, ಬಾನ್‌ಬ ಹಾಗೂ ಯಾಕೋಬ ಇವರಲ್ಲಿರೂ ಮಾತನಾಡುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಇನ್ನಾಜಿಷ್ಟಾಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಿನುವರೆ ನಂಗತ ದೃಷ್ಟಿಕೆ ಹೊಲರಾಟಪು ಬಿಕಮ್ಮತ್ಯವನ್ನು ತರುವದಿಲ್ಲ. ತ್ರಿಯೋಬ್ಜನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವದನ್ನು ತಿಜನಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡಿಲ - “ತ್ರಿಯೋಬ್ಜನು ಮಾತನಾಡಬಹುದು, ಅದರೆ ಯಾವನೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬಾರದು” ಎಂಬ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಯೋಬ್ಜನೂ ಹೊಂದಿರಿತ್ತಾರೆ.

ಎಜ್ಜಿಲಕೆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅಲಂಕಾರಣ: ಇತರರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ, ನಾವು ಅಲಂಕಾರಣ. ಒಬ್ಬ ಜ್ಞಾನಿಯ ಮಾತೇನೆಂದರೆ, “ಗಮನಿಸದೆ ಉತ್ತರಕೊಡುವವನು ಮೂಲಿಕನೆಂಬ ಅವಮಾನಕ್ಕೆ ಗುಲಿಯಾಗುವನು” (ಜ್ಞಾನೋಂತ್ರಿ 18:13). ಇತರರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಅವರನ್ನು ಅಲಂಕ ಬದಲು, ಮುಂದೇನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿ ಸುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. “ಅಲಂಪಡನ್ನು ಕಲಾಯಲಿ” ಸಿಜವಾಗಿಯ ಕೇಳಲ, ತಿಬಿಗಳಿಂದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಕೃಧಯಿಂದಲೂ ಅಲಿಸಿಲ. ಮನಃ ಶಾಂತಜ್ಞರು ಹೇಳಬರೆ, ಬಂಧಾಣಿಯನ್ನು ಮನುಪು ಇಷ್ಟ ಹಡೆದೆ ಇರುವದಲಿಂದ, ಅದನ್ನು ಅದು ಉಗುಳತ್ತದೆ, ಕೆಲವು ನಾಲ ತಮ್ಮ ಕೊಂತವನ್ನು ತೋರಣಿಸಿ ಇನ್ನಾರ್ಥಿಕೆನಿಸಿಲ್ಲ. ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಳಿದ್ದರೆ ವಿಬಿಧ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ತಿಳುಕೊಳ್ಳುವ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ನೀವು ಅಭಿಸಿದರೆ, ಅಲ್ಲ ನಿಜ ವಾದ ನಮನ್ಯೇಯ ಇರದೆ, ಬೇಕೆ ನಮನ್ಯೇಯೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

ಜಿನರ ಬಿಡಳಾಗಿ - ನಮನ್ಯೇಯ ಬಿಗ್ಗಿಯೇ ನಾನು ಯೋಜಿಸುಪೆನೋಃ? (15:7-11)

ತ್ರಿಯೋಬ್ಜನು ತನ್ನ ಅಭಿಷ್ಠಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಹಡಿಸಿದ ನಂತರ, ಹೇತುನು ಎದ್ದು ಸಿಂತು ಮಾತನಾಡಿದನು (ವಜನ 7). ಹಿಂದಿನ ಹಾರದಲ್ಲ ಅವನ ಭಾಷಣದ ಕುಲತು ತಿಜಿಸಿರುವದಲಿಂದ, ನಾನು ಅದನ್ನು ಪುನರಾವರತನೆ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಒಂದು ಕ್ಷಣಿಕಾಲ ಬಿಡಿಲ (ವಜನಗಳ 7-11). ತೊಂದರೆ ಕೊಡಲು ಅಂತಿಯೋಂತ್ರೆ ಹೊಂದವರ

ಕುಲತು ಹೆತ್ತನು ಎಷ್ಟು ನಾಲ ಮಾತಾಡಿದನು? “ಮಿನನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಲ್ಲ” ಹೊಲ, ಬಾನ್ಯಾಬ ಹಾಗು ಯಾಕೇಳಬನ ಕುಲತಾಗಿ (ಪಜನಗಳು 12-29), ಯೂದಾಯದವರ ಕುಲತು ಅವರು ಎಷ್ಟನಾಲ ಮಾತನಾಡಿದರು? ಅಂತಹೀಕ್ಕೆ ಬರೆದ ಹತಡಲ್ [ಯಾರು] “... ನಿಮ್ಮಿಣ ಅನಮಾಥಾನ ಉಂಟಮಾಡಿದರು...” (ಪಜನ 24) ಎಂದು ಹೇಜದರೇ ಬಿನಃ ವೃತ್ತಿಗತ ಹೆಸರನ್ನು ತಿಜನಲ್ಲ. ಹೆತ್ತ ಹೊಲ, ಬಾನ್ಯಾಬ ಮತ್ತು ಯಾಕೇಳಬರು ಆ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಜಿಸಿದರೆ ಬಿನಃ ವೃತ್ತಿಗತವಾಗಿ ಯೋಜಿಸಲ್ಲ. ಹೆಸರಿಸಿ ಮಾತನಾಡುವದು ಒಳ್ಳೆಯದಾದರೂ¹⁶ ಅನೇಕ ನಾಲ ಅಹಾಯವನ್ನು ಉಂಟಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅದು ವಾಸ್ತು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ತೆಂಂದರೆ ನೀಡುತ್ತದೆ, ಲೂಕ 16ರಂತೆ ನಾಗರೂಡ ಸೇತುವೆಯನ್ನು ನಿಮಾಂಣಮಾಡುತ್ತದೆ. ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಈತಾಯಿ: ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಹಾಆನಬೇಕೆ ಬಿನಃ ವೃತ್ತಿಗತನ್ನಲ್ಲ.

ನಾನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅಂಣಹೊಂಡಿರುವನೇ? (15:12-18)

ಹೆತ್ತನು ಮಾತನಿಂದ ನಭೆಯು ಸ್ಥಾಗೋಂಡಿತು. ನಂತರ ಬಾನ್ಯಾಬ¹⁷ ಮತ್ತು ನೊಲನು ತಮ್ಮ ನೇರಾ ತ್ಯಾಳಿದ ಕುಲತು ಬಿವರಿಸಿದರು. ಲೂಕನು ಅವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ದಾಖಲೇ ಮಾಡಿರುವದಿಲ್ಲ; ಯಾಕೆಂದರೆ ಅಧ್ಯಾಯ 13 ಮತ್ತು 14ರಲ್ಲ ಅದರ ಪೂರಣ ಬಿವರಿಸಿದ್ದು ಕೆಗಾಗಲೇ ನಿಡಿರುವನು. ಹೊಲ ಬಾನ್ಯಾಬರು ದೇವರು ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೇ ಬಿವರಿಸಿದರು. ಈ ನಮಯಿದಳ್ಳ ದೇವರು ಮಾಡಿದ “ನೂಜಕರ್ಕಾಯ ಹಾಗೂ ಅಧ್ಯತ್ಮಕಾರ್ಯಗಳ ಕುಲತು ಮಾತನಾಡಿದರು” (ಪಜನ 12; ಒತ್ತಿ ಹೇಜದ್ದು ನಷ್ಟಾದು). ದೇವರು ಅವರೊಂದಿಗಿರುವನು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇದು ನೂಜನೆಯಾಗಿತ್ತು (ಇಜಯ 2:4) ಅಧ್ಯಲಂದ ದೇವರು ಅವರಲ್ಲ ಮಾಡಿದ ಅನ್ಯರ ಸೇವೆಯನ್ನು ನಾಧರಹಡಿಸಿದ್ದನು.

ಅವರೆಲ್ಲರು ಮಾತನಾಡಿದ ನಂಂತರ ಯಾಕೇಳಬನು ಮಾತನಾಡಿದನು - ಅವನು ಯೇಸುವಿನ ನಹೋದರನಾಗಿದ್ದನು.¹⁸ ಈ ಹಿಂದೆ ಹೇಜದ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಅವನು ಹೇಜ: “ನಹೋದರರೇ, ನಾನು ಹೇಳುವದನ್ನು ಕೇಳಿಲ - ದೇವರು ಮೊದಲಳ್ಳ ಅನ್ಯಜನರನ್ನು ಕರ್ಬಾಕ್ಕಿಸಿನೋಡಿ ತನ್ನ ಹೆಸರಿಗಾಗಿ ಅವರೊಳಗಿಂದ ಒಂದು ಪ್ರಜೆಯನ್ನು ಅಲಸಿಕೊಂಡ ಬಿಧವನ್ನು ಸಿದೆಯೋಣನು¹⁹ ಬಿವರಿಸಿದನಷ್ಟೇ” (ಪಜನಗಳು 13, 14). ಅವನ ಹೇಜಕೆಯ ಕ್ರಮವು ಕೆಲವಲಗೆ ದಿಗ್ರ್ಯಮೆ ಉಂಟು ಮಾಡಿರಬಹುದು. “ಯೆಹೋದ್ಯರು ಯಾವಾಗಲು ದೇವರಾದುಕೊಂಡ ಜನರಾಗಿದ್ದರು” - ಅದು ಅನ್ಯಲಗೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ದೇವರು “ತನ್ನ ಹೆಸರಿಗಾಗಿ ಅನ್ಯಲಂದ ಒಂದು ಪ್ರಜೆಯನ್ನು ಅಲಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು”! (ಒತ್ತಿ ಹೇಜದ್ದು ನಷ್ಟಾದು.)

ನಂತರ ಯಾಕೇಳಬನು ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಹೇಜ ತೆನೇಂಲ್ಯಾನ ಮತ್ತು ಅವನ ಕುಲಂಬದವರ ಹಲವರ್ತನೆಯು, ತ್ರಾದನೆಯ ನೇರವೇಲಕೆ ಎಂದು ಹೇಜದನು. “ಇದಕ್ಕೆ ತ್ರಾದಿಗಿಂತ ಮಾತುಗಳ ಒಪ್ಪತ್ತಾದೆ” (ಪಜನ 15:1) ಎಂದು ಆಮೋಣ 9:11, 12ರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಹೇಜದನು (ಪಜನಗಳು 16-18).²⁰ ನಭೆಯಿಲ್ಲ ಜಿನ್ನಾಜಿಹಾಯಿಗಳ ಉಂಟಾಗುವಾಗ, ನಾವು ಪುನ್ರಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರಬರಬೇಕು. ಜಿನ್ನಾಜಿಹಾಯಿವು ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಕುಲತು ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವಾಗ, ನಕ್ಯಾವೇದದಲ್ಲಿರುವ ನಿಯಮಗಳ ನಮಸ್ಕಾರಣನ್ನು ಹಲಹಳಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ದೇವರ ಜಿತ್ತದ ನಡುವೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಇಲನುತ್ತದೆ.

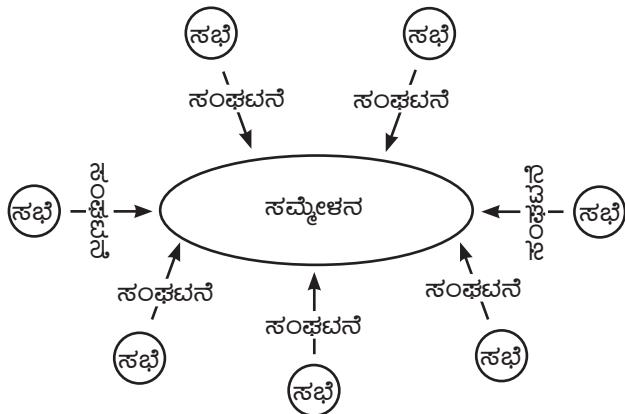
ಮುಕ್ತಾಯ

ಈ ಹಾತದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ, ನಾನು ಜಿನ್ನಾಜಿಹಾಯಿಗಳನ್ನೇ ನಹಿನುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಜಸಿದ್ದೇನು. ನಾವು ಈ ಹಾತವನ್ನು ಅಂತ್ಯಗೊಳಿಸುವಾಗ, ಜಿನ್ನಾಜಿಹಾಯಿದ ಕುಲತು

ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಭಾಯವೇನು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳುವೆನು. ನಹೋದರರು ಒಷ್ಟದೆ ಇರುವ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಏನು? ನೀವು ಸೋಲಾಬಿರಾ? ಅದ್ದು ಔದ್ರಾಗಾನುಬಿರಾ? ಅದನ್ನು ಜಪ್ಯಾಜಿಡುಬಿರಾ? ಈ ಹಾರದಲ್ಲ ನೀವು ಏನನ್ನು ನಾಧಿಸದೆ ಹೋದರೆ, ದೇವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಇನ್ನಾಖಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಲಹಲನಬಹುದು - ಅದು ದೇವರಿಗೆ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತರುವಂಥ ಲೀಡಿಯಲ್ಲರತ್ತದೆ.

ದೃಷ್ಟಿ ನಂಬಿಂಫಾಡ - ಓಷ್ಟಣೆ

ಅರ್ಚೋನ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಾಗಳು 15ರ ಕೂಟವು ನಂಭಟನೆಯ ನಮ್ಮೇಜನವಾಗೆ ಅಥವಾ ನಭೆಯಾಗಣ ಅಗಿರಿಲ್ಲ. ಮುಂದಿನ ಜಿತ್ತದಲ್ಲ ನಂಭಟನೆಯ ನಮ್ಮೇಜವನ್ನು ತೋಲಿನಲಾಗಿದೆ:

ಈ ಮೇಲನಂತಹ ಅರ್ಚೋನ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಾಗಳು 15ರ ನಭೆಯಲ್ಲ (1) ತೇಲತರಲ್ಲದ ಮನುಷ್ಯರು, (2) ಪ್ರತಿಸಿಧಿಗಳು, ಮತ್ತು (3) ಅಭಿಭಾಯಗಳು, ಒಳಗೊಳ್ಳದೆ, (1) ತೇಲತರು, (2) “ಪೂರ್ವ ನಭೆ,” ಮತ್ತು (3) ರಙ್ಜಿತ್ಯ ವಿಷಯವು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದವು. ಅರ್ಚೋನ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಾಗಳು 15ರಲ್ಲ ತೇಲತರಿದ್ದವರ ನಂಗಡ ನಭೆಯು ತ್ವರೀಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರು.

ರೋಮನ್ ಕಾರ್ಯಾಳಯಕರ ನಭೆಗಳ ನಮ್ಮೇಜನಕ್ಕೂ ಯೆರಾನಲೇಬಿನ ನಭೆಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸಿಸಿದೆ.

ತ್ವರಿತದ ಓಷ್ಟಣೆ

ವಜನ 6ರಿಂದ 29ರಿಂದ ನಭಾಕೂಪವನ್ನು ಈ ಕೆಂಪಂಡಂತೆ ಬಿಂಗಡಣ ಮಾಡಬಹುದು: (1) ಹೆತ್ತನ ವಾದ (ವಜನಗಳ 7-11), (2) ಬಾನ್ಯಾಬ ಮತ್ತು ಹೊಲನ ವರದಿ (ವಜನ 12), ಯಾಕೆಂಬನ ಶಿಥಾರನು (ವಜನಗಳ 13-29).

ଲିପ୍ତଜୀଗଳ

‘କେ ଜ୍ଞାନ୍ୟାଜକୁ ଯଚନ୍ତୁ ନାହାଯାଦ ଲୀତିଯାଇ ହଲକଲନଦିଦ୍ଧରେ, ଆ ନମ୍ବନ୍ୟେଯୁ ଇତରେ ନଭିଗଜର କରଦୁପ ନାହ୍ୟେତିଯତ୍ତୁ, ୨ଗଲାତ୍ୟ ୨୦୦ଦ, କେଲପୁ ବିପରିଜେଯନ୍ତୁ ନିଇଦୁତ୍ତେନ (ଆଥବା ଅଦରଂତ) ଅଦେ ବିଧିଦ ଫଳନେଯ ଇଲ୍ଲ ନଦେଶିରତ୍ତେହେ, ୩“ରକୁନାଶ ମୂଲକ ନଂଗତିରଙ୍ଗ ଜାଦ୍ୟା” ଏବବ ହାରଦ ବିପରିଜେ ଅହୋନ୍ତୁଲର କୃତ୍ୟଗଳ ୨ନେ ପୁନ୍ତୁତଦିଲ୍ଲ ନୋଇଲି. ଯେମାନଲେ ବିନ ନଭିଯାଇନ ନମ୍ବନ୍ୟେଯନ୍ତୁ ଅହୋନ୍ତୁଲର ହଲକଲସିଦ ବିଧିଚନ୍ତୁ ଗମନିଷିଲ. ୪ଠଦୁ ଅଥବା ଏରଦୁ ବିନାଯାତି ଅରବହଦୁ. (କେଲପର ନମ୍ବନ୍ୟେଗେ କାତୁରରାଗିରପର) ଅଦୁ ନାମାନ୍ୟାଜାଦ ନତ୍ୟଦ ହେଜକେ. ୫ମୁଂଦିନ ହାର ନୋଇଲି. ୬“ଦେପର ହାତଚନ୍ତୁ ଦ୍ୟେଷି ମୁଚନୁ ହାତିଯନ୍ତୁ ପ୍ରିଇପୁପନୁ” ଏବବ ହେଜକେତେବେ କେ ବ୍ୟାଖ୍ୟାନଦିଲ୍ଲ ଦେପର ବ୍ୟୁତୀଯନ୍ତୁ ଦ୍ୟେଷିନୁପନୁ, ଯାକେଂଦର ଅଚନୁ ନହୋଇଦରରିଲ୍ଲ ଗୋନଦ ଲୁଠମାଦୁଚନୁ, ଅକ୍ଷୀକବାଗି ତେଂଦର ନିଇଦୁପର ଫୋରପାଦ ହାତଚନ୍ତୁ ମାଦୁତାରେ. ୭ଅହୋନ୍ତୁଲର କୃତ୍ୟଗଳ 20:28ର ମୁଂଦିନ ପୁନ୍ତୁତଚନ୍ତୁ ନୋଇଲି. ୮ଅନ୍ତେଇଠିଦ ହେଜରିଶିଦ ଦେଇରକତ ନେଇପାଦ” ନକାଯ: ନଭିଯନ୍ତୁ ତେଂଦରରେ କେଇକ ମାଦିର ବିଷୟରଙ୍ଗ କୁଲତ: ନଂଦଭରକୁନ୍ତମୁଣ୍ଡବାଗି, ତ୍ରୈନଂଗ ମାଦିର ଏବବ କେଲପୁ ନାଯକରନ୍ତୁ ଅକ୍ଷ୍ୟନ୍ତିରୁଚିରୁଚନୁ. ଅଦନ୍ତୁ ପ୍ରିତି ବିଶ୍ୱାନଦିନ ମାଦୁଚାଗ, ଲକ୍ଷ୍ମୀତ୍ରିରୁପ ନିରୁ ଶମନପାଗନ୍ତୁଦେ. ୯Warren W. Wiersbe, *The Bible Exposition Commentary*, vol. 1 (Wheaton, Ill.: Victor Books, 1989), 461-62. ୧୦F. W. Farrar, *The Life and Work of St. Paul*, vol. 1 (London: Cassell, Peter, Galpin & Co., 1879), 431, quoted in J. W. McGarvey, *New Commentary on Acts of Apostles*, vol. 2 (Delight, Ark.: Gospel Light Publishing Co., n.d.), 70, n.

“ଅପର କଳିକିନଲ୍ଲଟ୍ଟରୁ” ଏବବଦୁ ପ୍ରଯାଣଦ ଅରତ୍ୟଚନ୍ତୁ ନିରିସିଦର ଏବବ ନାଜନେଯାଗିଦ. ୧୨ହୋନ୍ତୁଲିନ୍ତିକେ ହାରକ ନମ୍ବାଯାଦପର ଅନ୍ୟର କୁଲତ ତାରମ୍ବୁ ମାତାପାତା, ଅଦରେ ଯେଇନଲେବିନପର ମାଦିରଦୁ, ଯେହାଦ୍ୟ କୃତ୍ୟର ନେଇଯ ହଲଜାମଦିନ ନଭିଗଳ ନ୍ତ୍ରାହନେହୋନ୍ତିଦିଦ୍ଧରୁ (୪:5-25; 11:19). ୧୩ମୁନ୍ୟୁଦୁ ମ୍ୟୋଲିଗର ପ୍ରଯାଣ, ଅଦୁ କାଳାପକାଶଚନ୍ତୁ କେନ୍ଦ୍ର କେଲଂଦିତ୍ତୁ, ୧୪ଯେଇନଲେବିନ ନାଯକତ୍ତ୍ଵର ଅହୋନ୍ତୁଲର ନ୍ତ୍ରାନଦିନ କିଲିଯର ନ୍ତ୍ରାନ୍ତ୍କୁ ମୁଂଦିଯରେ ଦିରୁପଦନ୍ତୁ ଗମନିଷିଲ. ଅହୋନ୍ତୁଲର କୃତ୍ୟଗଳ ୧ିରିଲ୍ଲ ପ୍ରତିଶଧାରପୁ କିଲିଯରନ୍ତୁ ବଜଗୋନ୍ଦିତ୍ତୁ (ପଜନଗଳ 2, 4, 6, 22, 23). ୧୫“ଜେଜେ” ଏବବଦୁ ରୀର୍କୋ ହଦ ପଜନ 2. କାଟଦିଲ୍ଲ ଗୋନଦିଲପାଗିତ୍ତୁ, ୧୬ପ୍ରେଇତରାଦ ବରକାରର ବିରୋଧିଯ ହେନରନ୍ତୁ ତିଜନ୍ମିଦ୍ଧରୁ (ପିମୋଢି 1:20; 3 ଯୋହାନ 9) ନୁଟ୍ଟ ବୋଧକର ହେନରନ୍ତୁ କେଲପୁ ନାଲ ତିଜନଭୋକାଗନ୍ତୁଦେ, ହେଗୋ ହଲଶୁଦ୍ଧାତ୍ମାନୁ ଅଦନ୍ତୁ ମାଦୁଚ ନଲଯାଦ ନମ୍ବାଯନ୍ତୁ ତିଜିଦ୍ଧନୁ. ନାମୁ ହେନଲନୁପଦନ୍ତୁ ମାଦୁଚଦିଲ୍ଲ, ୧୭ଯେଇନଲେବିନାଲ୍ଲ ବାନ୍ଦ ବନୁ ପ୍ରବ୍ୟାତନାଗିଦ୍ଧିଲିନଦ, ଲାକନୁ ଅଚନ ହେନରନ୍ତୁ ଚୋଦଲ ବଜିଲିଦନୁ. ୧୮ଅହୋନ୍ତୁଲର କୃତ୍ୟଗଳ 12:17; 21:18; 1 କୋଲିଂଧ୍ର 15:7; ଗଲାତ୍ୟ 1:19; 2:12; ଯାକେଇବ 1:1. ୧୯ଯାକେଇବନୁ ସିମୋନନେବ ଇଜ୍ଞୀଯ ହେନରନ୍ତୁ ବଜିଲିଦନୁ (ବାନ୍ଦ ହୋଲର ମାଦିର ନଂଗତିଗଳନ୍ତେ ଯାକେଇବନୁ ତିଜନାଲ୍ଲ). ୨୦ଯୋହା ଡେଇବ 2:2-4; 49:6; ମୁତ୍ତ ବିଲକ 4:1-4. ତ୍ରପାଦନେଗଳନ୍ତୁ ଯାକେଇବନୁ ବଜନବହିତ୍ତୁ (ଲାକନୁ ତ୍ରୈନଂଗ ନାରାଂଶଚନ୍ତୁ ତିଜିଲିଦନୁ).